

10 januari 2014: ilja

Vandaag gaan we Can Tho weer verlaten. We staan op tijd op en gaan om 07.15 uur naar beneden voor ons ontbijtje. Helaas is het nog aardedonker, we kijken even voor de zekerheid op onze horloges of we ons niet vergissen in de tijd maar nee hoor het is echt 7.15 uur. Nu zou er ontbijt geserveerd worden [tussen 7 en 9 uur](#), dus zijn we ook echt niet te vroeg. We besluiten de lichten aan te doen en aan tafel te gaan zitten. Het schuiven van onze stoelen doen de jongen bij de receptie ontwaken. Hij ligt daar op een houten bank met een deken over z'n hoofd. Hij kijkt verschrikt op. Klaarblijkelijk verslapen. Hij gooit een plens water over zijn gezicht en begint slaperig koffie voor ons te zetten.

We checken uit en nemen een taxi naar het station. Er wordt hier veel meer gebruik gemaakt van motortaxis maar dat is gewoon niet handig met 2 grote en 2 kleine backpacks. De taxirit blijkt 2 keer zo duur te zijn als de heenweg, terwijl toch gewoon de meter aan staat. Waarschijnlijk weer een licht staaltje van scam, maar ach we zijn er. Zodra we uit de taxi stappen staan er weer 10 man om ons heen op het busstation. Eerste vraag, waarheen, tweede vraag heb je al een ticket. We moeten naar My Tho en nee nog geen ticket. Dat was fout nummer 1! We worden naar een lokale bus geloodst die om 09.00 vertrekt, over een half uurtje dus. OK maar wat kost dat dan. Er wordt geroepen 100.000 dong. Nu heb ik gelezen dat de rit ongeveer 55.000 mag kosten dus lopen we weg. Als een stel cowboys loopt de menigte achter ons aan en probeert ons voor 90.000 aan een andere bus te koppelen. We splitsen ons op. Remco blijft staan met een aantal man bij zich en ik loop naar de kassaatjes toe om naar de prijs te vragen. 1 van de mannen is mij gevolgd en schreeuwt wat in het vietnamees naar de kassavrouw. Ik informeer naar de prijs en ze zegt 90.000. Ja, hoor ik ben niet achterlijk! Terwijl ik wegliep daalt per stap de prijs met 5.000. Tot 70.000. Ik knik nee en de vrouw vraagt hoeveel. Ik wijs 60.000 aan met mijn hand, ze schudt van nee. OK ik loop door. Ik kom bij remco weer terecht en de cowboys kunnen nu ineens wel de busrit voor 60.000 verkopen. Nou dat klinkt beter, we volgen hen de bus in en ik ga een plekje zoeken terwijl remco onze tassen in de gaten houdt. De mannen zien er uit alsof ze niet te vertrouwen zijn, dus zijn we extra alert. Remco informeert nog even bij een andere kassa en daar blijkt de busrit 55000 dong te zijn, de bus vertrekt dan wel 40 minuten later. Ach voor die 17,5 cent gaan we niet wachten. Fout 2. Het is een heel spektakel [op zo](#) 'n busstation. Er komen om de haverklap dames met strooien hoeden de bus inlopen die je zonnebrillen, kauwgom, water, kip, fruit, zemen lappen en loterijbriefjes proberen aan te smeren. De 1 nog charmanter dan de ander. Ze gaan zelfs op de stoel naast je zitten en kijken je met puppieogen aan, pakken je arm beet en smeken je om wat te kopen. Ze blijven wel netjes. Zodra je nee hebt gezegd tegen 1 komt de ander naast je zitten. Als er iemand in de bus wat koopt gonst dat waarschijnlijk rond en komen er nog meer dames de bus bezoeken. Ze weten allemaal wie er gekocht heeft en die persoon heeft geen rust meer. Dan komt 1 van de cowboys ineens de bus inrennen en vraagt mij de tickets te betalen, ik geef hem het geld en krijg geen ticket, ik roep hem na maar hij verdwijnt in de mensenmassa. Als dat

maar goed gaat..... Na een half uurtje vertrekken we met een halfvolle bus. Wat een rit staat ons te wachten.... De chauffeur kijkt hoe snel hij van A naar B kan komen en probeert daar vast een nieuw record in te vestigen. De toeter, een keihard gejammer, staat dan ook bijna permanent aan. Zodra er mensen langs te kant van de weg staan wordt er vanuit de bus geschreeuwd door 2 jongens of men mee wil en, als men niet reageert staan ze al zowat met je tas in de hand. Om de 5 minuten steken ze een sigaret op in de bus en leggen ze hun benen en voeten op de leuning van jouw stoel. Zodra iemand met de bus mee wil, wordt die persoon zowat naar binnengesleurd en gaan de deuren al dicht terwijl die persoon nog aan het instappen is. Wat een stel horken zeg. Gelukkig duurt deze rit maar 3 uur! Met nog een eetstop van een half uur, dus dat zingen we wel uit. Maar wat een nachtmerrie zeg en we zijn dan ook blij dat we eruit mogen. Gelukkig gaat het goed met de tickets en worden we niet meer om geld gevraagd. We worden bij een rotonde gedropt waar er weer direct 10 man om ons heen komen staan. Allemaal motortaxis. We zien gelukkig even verderop wat taxis staan en lopen ernaar toe. We leggen uit waar we naartoe willen en laten het adres en de kaart zien. Maar blijkbaar weet geen van allen waar ons hotel is en druipen ze af. Gelukkig voor ons komt er een man op een scooter aanrijden en vraagt ons of we hulp nodig hebben. Een reddende engel! We leggen het uit en de man vertelt de taxichauffeur waar we heen moeten. We bedanken de man hartelijk en stappen in. Het is een flinke rit naar Suisse chalets en de taxirit van een kwartier kost het dubbele van onze 3 uur durende nachtmerrie. We stoppen bij een pad, de chauffeur wil niet verder rijden dus stap ik uit en loop het pad op. Na een meter of 50 kom ik bij suisse chalets en word heel hartelijk ontvangen door een oudere dame met 2 honden. Ze heeft nog plek, dus ga ik remco halen met de tassen. We bekijken de kamer en die ziet er prima uit dus gooien we de tassen af en gaan inchecken. Bij de check in word ik bijna gebeten door lucky, 1 van de honden. Wat een vals kreng! De hond krijgt direct op z'n donder, maar dit kan eigenlijk niet als je een guesthouse hebt!

We gaan even een rondje omgeving doen. Suisse chalets liggen in een grote tuin op de weg van My Tho naar Ben Tre toe. Heerlijk rustig tussen 2 grote steden. In de omgeving liggen wat lokale restaurantjes en er is een massagesalon waar blinden masseren. Remco vindt het tijd voor een massage terwijl ik even wat fotoos ga uitzoeken. Voor nog geen €4 een uur massage en remco is weer als nieuw!

Cowboys en meer...

Geschreven door Remco & Ilja
vrijdag 17 januari 2014 09:14 -
